

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412214930
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412214930.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi F. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX B. P. XXX, zastúpeného opatrovníčkou Y. V., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu VŠEOBECNEJ OCHRANY PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, v konaní o zaplatenie 502,05 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5C/173/2014 - 74 zo dňa 18. 11. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že vstup VŠEOBECNEJ OCHRANY PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu je p r í p u s t ý.

odôvodnenie:

Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 18. 11. 2014 rozhodol, že pripúšťa vstup občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že boli splnené podmienky pre účinný vstup vedľajšieho účastníka na stranu odporcu do konania s tým, že výslovný súhlas odporcu so vstupom nie je potrebný.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. Poukázal na novelizované znenie ustanovenia § 93 O.s.p. (v znení od 01. 01. 2015), rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C 470/12 zo dňa 27. 02. 2014, na potrebu súhlasu hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka a v súvislosti s tým na argumentáciu uvedenú Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013. Ďalej uviedol, že ide o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, ktoré vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Na základe uvedených argumentov, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nepripúšťa a zaväzuje vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Odporca a vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Je však potrebné uviesť, že ide len o zmenu formulácie výroku uznesenia okresného súdu a z hľadiska obsahu ide o potvrdenie názoru okresného súdu, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu nastali a jeho vstup do konania je prípustný. Formuláciu výroku bolo potrebné zmeniť z dôvodu, že znenie výroku o „pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania“ evokuje, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nastávajú až právoplatným rozhodnutím súdu ako je to napríklad v prípade rozhodnutia podľa § 92 ods. 1 O.s.p. o pripustení vstupu ďalšieho účastníka do konania, účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania však nastávajú už samotným doručením oznámenia o vstupe súdu, a preto podľa názoru odvolacieho súdu obsahu rozhodnutia lepšie zodpovedá znenie výroku o tom, že vstup občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave do konania ako vedľajšieho účastníka na stranu odporcu je prípustný.

Ďalej ešte odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákonom č. 353/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony došlo k zmene ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. a na to, aby vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, účinne vstúpil z vlastného podnetu do súdneho konania, musí doložiť aj súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce v konaní vystupovať, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Uvedené ustanovenie však nadobudlo účinnosť 1. januára 2015 a nemožno ho aplikovať na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ku ktorému došlo pred uvedeným termínom. Uvedenej skutočnosti preto bude zodpovedať aj nasledujúca časť odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ ako právny nástupca pôvodného veriteľa voči odporcovi domáhal zaplatenia dlžnej sumy s príslušenstvom. Dňa 11. 09. 2014 bolo okresnému súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave, že vstupuje do tohto súdneho konania ako vedľajší účastník na stranu odporcu, ktoré bolo dňa 03. 11. 2014 doručené opatrovníčke odporcu a navrhovateľovi. Dňa 10. 11. 2014 bola okresnému súdu doručená námietka navrhovateľa proti účasti vedľajšieho účastníka v konaní a k vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Na základe uvedenej námietky okresný súd rozhodol odvolaním napadnutým uznesením.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 prvá a druhá veta O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V prejednávanej veci je zjavné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), konkrétne zo zmluvy o pripojení uzavretej podľa uzavretá podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Vedľajší účastník je občianskym združením, predmetom činnosti ktorého je ochrana práv spotrebiteľov.

K námietkam uvedeným v odvolaní považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že z vyššie uvedených ustanovení O.s.p. jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Účinky vstupu vedľajšieho účastníctva podľa §

93 ods. 2 O.s.p. nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný. Odvolací súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba založená za účelom ochrany práv podľa osobitného predpisu a ktorej vstup do konania bol realizovaný do 31. 12. 2014. Preto pokiaľ v prejednávanej veci vedľajší účastník doručil oznámenie o svojom vstupe do konania na strane odporcu podľa § 93 ods. 2,3 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu a pokiaľ odporca nevyjadril nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na svojej strane, námietka navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania nie je dôvodná.

Pokiaľ navrhovateľ namieta hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľov do súdnych konaní s tým, že vstupujú automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu a v tej súvislosti potom nie je zrejmé, či účelom vstupu je ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania, odvolací súd považuje za potrebné k tejto odvolacej námietke uviesť, že toto rozhodnutie nerieši náhradu trov konania vedľajšieho účastníka a posudzovanie ich účelnosti, pretože táto bude predmetom rozhodovania prvostupňového súdu v príslušnom procesnom štádiu konania.

Ďalej pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013, odvolací súd považuje k jeho interpretácii za potrebné uviesť a zdôrazniť predovšetkým skutkové okolnosti, za ktorých bolo predmetné rozhodnutie prijaté. Uvedeným rozhodnutím najvyššieho súdu bolo v dovolacom konaní zrušené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove ako súdu odvolacieho, ktorým odmietol odvolanie podané vedľajším účastníkom a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. V danom prípade oznámilo občianske združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľa vstup do konania ako vedľajší účastník. Po oboznámení sa so vstupom vedľajšieho účastníka súdom navrhovateľ namieta príпустnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania a prvostupňový súd konal ďalej bez toho, aby o tejto námietke rozhodol. Prvostupňový súd taktiež vyzýval aj odporcu na vyjadrenie, či so vstupom vedľajšieho účastníka súhlasí s tým, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude sa mať za to, že so vstupom súhlasí. K takémuto postupu najvyšší súd uviedol, že „súd prvého stupňa chcel zrejme postupovať podľa § 101 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého ak súd vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. Súd prvého stupňa si ale pri tom dostatočne neuvedomil, že jeho výzva adresovaná účastníkom konania sa netýka "postupu a vedenia konania", a že z tohto dôvodu sa nemôže uplatniť domnienka v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p. Výzva súdu podľa tohto ustanovenia neprichádza totiž do úvahy vtedy, keď má viesť k vyriešeniu otázky procesného postavenia subjektov zúčastňujúcich sa konania. Postup súdu prvého stupňa, ktorý nezodpovedal uvedenému ustanoveniu, mal v danej veci za následok, že ZDRUŽENIE bolo súdmi považované za vedľajšieho účastníka bez toho, aby bolo (právne účinným spôsobom) zisťované a zistené stanovisko odporcu k vstupu ZDRUŽENIA do konania.“ Prvostupňový súd následne rozhodol o uplatňovanom nároku rozsudkom a proti výroku, ktorým bolo rozhodnuté o zmluvnej pokute, podal odvolanie vedľajší účastník. Toto odvolanie bolo odvolacím súdom odmietnuté ako podané neoprávnenou osobou s argumentáciou, že vedľajší účastník môže podať odvolanie podľa § 201 O.s.p. len v tom prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a vedľajším účastníkom, čo v danom prípade nie je dané. Proti uvedenému rozhodnutiu podalo dovolanie občianske združenie v pozícii vedľajšieho účastníka. Podľa názoru dovolacieho súdu v tomto prípade odvolací súd odvolanie odmietol z dôvodu, ktorý jednoznačne neprichádzal do úvahy a postupom odvolacieho súdu bola vedľajšiemu účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom. Podstatným pritom bolo, že súdy oboch stupňov vo veci konali a rozhodovali bez toho, aby bolo právne účinným spôsobom zisťované a zistené stanovisko odporcu k vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

V súvislosti so vstupom vedľajšieho účastníka do konania najvyšší súd ďalej vo svojom rozhodnutí uviedol, že „vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Ak účastník konania navrhne, aby určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník, súd oboznámi s uvedeným návrhom tento subjekt a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril a oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník. Pokiaľ označený subjekt urobí procesný úkon prejavujúci jeho vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď súdu dôjde

jeho písomné oznámenie alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice; k vzniku vedľajšieho účastníctva sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Pokiaľ účastníkom navrhnutý subjekt neprejaví vôľu vstúpiť do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, nevzniká jeho vedľajšie účastníctvo; nikoho totiž nemožno nútiť, aby sa stal vedľajším účastníkom konania. Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietat neprípustnosť tohto vstupu.“

Vo vzťahu k predchádzajúcej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu je v odôvodnení rozhodnutia uvedené, že „uvedený výklad dovolacieho súdu sa neprieči doterajšej rozhodovacej praxi najvyššieho súdu (viď napríklad jeho rozhodnutia vo veciach sp. zn. 3 Cdo 319/2009 alebo 5 Cdo 201/2004), ani konštantnej judikatúre (R 57/2009) spočívajúcej na právnom závere, že vedľajší účastník nadobúda svoje procesné postavenie aj bez rozhodnutia súdu - už tým, že súdu dôjde jeho oznámenie o vstupe do konania a že o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Výklad, ktorý v preskúmvanej veci podáva dovolací súd, iba: 1. pripomína, že súd musí vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom (viď tiež ďalej) upovedomiť o procesnom úkone fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá prejavila vôľu vstúpiť do konania ako vedľajší účastník, 2. zdôrazňuje, že súd musí mať za každých okolností jasno v otázke, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník (vstupujúci do konania z vlastnej iniciatívy) v konaní podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či účastník neprejavil nesúhlas s vedľajším účastníctvom, 3. dodáva, že súd musí vždy zákonu zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný (resp. neprípustnosť namietajúci) procesný úkon účastníka konania.“

Z právnych názorov vyslovených najvyšším súdom v predmetnom rozhodnutí podľa názoru odvolacieho súdu je nosným ten, ktorým najvyšší súd konštatoval, že „skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, neznamená, že spotrebiteľ musí s jej vstupom do konania súhlasiť. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priechil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený.“ Navrhovateľ v odvolaní poukazuje na časť rozhodnutia najvyššieho súdu bez toho, aby rešpektoval vzájomnú súvislosť a nadväznosť s inými pasážami tohto rozhodnutia. Z kontextu celého rozhodnutia nemožno dôjsť k záveru, že v prípade, že sa hlavný účastník, na podporu ktorého vedľajší účastník do konania vstupuje, k vstupu nevyjadrí - výslovne s ním nevyjadrí súhlas, súd musí rozhodnúť o prípustnosti vstupu takéhoto vedľajšieho účastníka do konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu s odkazom na § 220 O.s.p. zmenil tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu je prípustný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.